

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale

Având în vedere angajamentele internaționale asumate de România în calitate de stat membru al Consiliului Europei, ținând seama de Raportul detaliat în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului privind România, adoptat în cadrul celei de-a patra Runde de evaluare a Comitetului experților în domeniul evaluării măsurilor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, din anul 2014, prin care experții au constatat deficiențe în privința cadrului legal referitor la prevenirea finanțării terorismului și au inclus România pe lista statelor supuse procedurii de monitorizare,

luând în considerare Raportul de progrese elaborat de experții Consiliului Europei în anul 2016, prin care se reține propunerea României de remediere a deficiențelor constatate, prin amendarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare,

ținând seama că, în cursul anului 2019, România va prezenta un nou Raport de progrese complet în fața Comitetului experților prin care intenționează să solicite ieșirea din procedura de monitorizare,

având în vedere că neîndeplinirea recomandărilor va face ca România să fie supusă unei proceduri de conformitate accelerată care obligă statele membre ale Consiliului Europei să aplice diligențe sporite în relațiile de corespondență cu sistemul financiar din România,

luând în considerare necesitatea eliminării grabnice a acestei carențe și considerând că aceasta este o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată și care contribuie la îndeplinirea unor obligații asumate de România în calitate de stat membru al Consiliului Europei și la evitarea unor consecințe negative pentru mediul economic din România, precum creșterea costurilor de finanțare ale statului, întreprinderilor românești și societăților aflate în relații comerciale cu societăți din alte state, reducerea contactelor economice cu exteriorul, reducerea investițiilor străine, imposibilitatea de a atrage finanțare de pe alte piețe, ținând cont, totodată, de necesitatea actualizării cadrului juridic pentru punerea în aplicare la nivel național a sancțiunilor internaționale,

în considerarea faptului că elementele mai sus menționate vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 8 decembrie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 12 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în cazul sancțiunilor de blocare a fondurilor sau a resurselor economice, Agenția Națională de Administrare Fiscală;”.

2. La articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru asigurarea cadrului general de cooperare în domeniul punerii în aplicare în România a sancțiunilor internaționale se înființează Consiliul interinstituțional, denumit în continuare *Consiliul*, alcătuit din reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Justiției, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Apărării Naționale, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat — Departamentul de Comerț Exterior, Ministerului Transporturilor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Băncii Naționale a României, Autorității de Supraveghere Financiară, Oficiului Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor.”

3. La articolul 15, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Agenția Națională de Administrare Fiscală creează și gestionează baza de date cu privire la fonduri și resurse economice blocate.

(2) Autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 17 alin. (1) păstrează o evidență proprie cu privire la punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale din domeniul lor de competență.”

4. La articolul 17, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Supravegherea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale de blocare a fondurilor de către persoanele fizice și juridice care nu intră în sfera de competență a autorităților și instituțiilor publice prevăzute la alin. (1), precum și controlul punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale de blocare a resurselor economice se fac de către Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

5. La articolul 18, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Raportarea fondurilor și a resurselor economice care fac obiectul sancțiunilor internaționale se transmite de îndată Agenției Naționale de Administrare Fiscală și autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 17 alin. (1). Raportarea include date privind persoanele, contractele și conturile implicate, precum și descrierea și valoarea totală a bunurilor.”

6. La articolul 19, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) După primirea înștiințării ori raportării potrivit art. 7 sau 18 și efectuarea cercetărilor necesare, Agenția Națională de Administrare Fiscală dispune, prin ordin al președintelui, fără întârziere, blocarea fondurilor sau a resurselor economice care se află în proprietatea, sunt deținute de sau se află sub controlul, direct sau indirect, al persoanelor fizice ori juridice care au fost identificate ca fiind persoane sau entități desemnate.”

7. La articolul 19, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Agenția Națională de Administrare Fiscală, după efectuarea cercetărilor necesare, dispune, prin ordin al președintelui, blocarea inclusiv a fondurilor sau a resurselor economice derivate ori generate din bunuri deținute sau controlate de persoanele fizice ori juridice prevăzute la alin. (1) sau a

fondurilor ori a resurselor economice deținute sau controlate, individual sau împreună, de persoanele prevăzute la alin. (1).”

8. La articolul 19, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Agenția Națională de Administrare Fiscală asigură publicarea ordinelor prevăzute la alin. (1) și (1¹) în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

(5) Ordinele prevăzute la alin. (1) și (1¹) pot fi contestate potrivit procedurii de contencios administrativ. Agenția Națională de Administrare Fiscală are obligația de a analiza periodic măsura dispusă prin ordinele prevăzute la alin. (1) și (1¹) și de a o revoca din oficiu sau la cerere când constată că menținerea acesteia nu se mai justifică. Decizia de respingere a cererii de revocare poate fi atacată potrivit procedurii de contencios administrativ.”

9. La articolul 21, alineatele (1) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În cazul blocării bunurilor imobile, notarea în cartea funciară a măsurii de indisponibilizare a acestora se efectuează de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, prin oficiile teritoriale din subordine în raza cărora se află imobilul, la solicitarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în baza ordinului emis potrivit art. 19 alin. (1) sau alin. (1¹).

(5) În cazul blocării bunurilor mobile, notarea indisponibilizării se face la cererea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, adresată persoanelor juridice cu atribuții de înregistrare sau evidentă a respectivelor bunuri.”

10. La articolul 24, alineatele (2)—(4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele fizice sau juridice, cu excepția persoanelor sau entităților desemnate, care dețin bunurile supuse sancțiunilor internaționale, au dreptul să ceară din partea statului acoperirea cheltuielilor necesare pentru conservarea și administrarea acestora în scopul împiedicării deprecierei sau devalorizării. Cererea de acoperire a acestor cheltuieli se adresează Agenției Naționale de Administrare Fiscală, iar dreptul la compensație pentru cheltuielile de administrare începe din momentul înștiințării autorității competente, potrivit art. 7 sau 18, după caz.

(3) Dacă persoanele fizice sau juridice, cu excepția persoanelor sau entităților desemnate, nu pot ori nu doresc să administreze bunul respectiv, la cererea acestora, prin decizie a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, bunul poate fi predat spre administrare statului, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(4) Agenția Națională de Administrare Fiscală cere predarea bunului respectiv, dacă apreciază că este necesară pentru buna administrare a acestuia. Bunul care nu este predat de bunăvoie este preluat spre administrare, fără acordul persoanei care îl deține.

(6) Agenția Națională de Administrare Fiscală dispune, prin decizie, predarea de îndată a bunului către persoana îndreptățită, după cum urmează:

a) persoanei care dovedește, potrivit art. 10, că este proprietarul sau deținătorul legal al bunului și că nu face obiectul

unor sancțiuni internaționale sau acest lucru se constată de Agenția Națională de Administrare Fiscală în cadrul cercetărilor efectuate potrivit art. 19;

b) proprietarului sau deținătorului legal care dovedește, potrivit art. 10, că bunul respectiv nu face obiectul sancțiunilor internaționale sau acest lucru se constată de Agenția Națională de Administrare Fiscală în cadrul cercetărilor efectuate potrivit art. 19;

c) persoanei stabilite ca fiind cea căreia trebuie să îi fie predat bunul prin actul care instituie sancțiunea internațională potrivit art. 1;

d) persoanei stabilite printr-o decizie a unei autorități competente din alt stat sau a unei organizații internaționale, opozabile autorităților române.”

11. La articolul 25, alineatele (1)—(3), (6)—(8), (11) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Agenția Națională de Administrare Fiscală decide asupra modului de administrare a bunurilor blocate care fac obiectul sancțiunilor internaționale, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui.

(2) În situațiile în care, potrivit legii sau din cauza caracteristicilor, bunurile predate sau preluate potrivit art. 24 nu pot fi administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, aceasta le va preda spre administrare autorității sau instituției publice cu competențe în domeniu.

(3) În cazul în care administrarea bunurilor predate sau preluate potrivit art. 24 nu poate fi realizată de Agenția Națională de Administrare Fiscală sau de o altă instituție publică, conform alin. (2), din motive temeinic justificate, Agenția Națională de Administrare Fiscală încheie, în scris, contracte pentru administrarea bunurilor respective cu orice persoană fizică sau juridică ce activează în domeniul respectiv. Contractele pentru administrare trebuie să precizeze, sub sancțiunea anulării, suma stabilită pentru administrare, modul de atribuire a responsabilității pentru paguba produsă bunurilor în timpul administrării, precum și limitele dreptului de administrare acordat.

(6) În cazul în care sporurile sau veniturile prevăzute la alin. (5) nu există sau nu sunt suficiente și nu poate fi identificată nicio altă sursă de acoperire a cheltuielilor de administrare, Agenția Națională de Administrare Fiscală poate decide vânzarea bunurilor sau a unei părți a acestora, efectuată în proporția strict necesară pentru acoperirea cheltuielilor.

(7) În cazul în care există riscul deprecierei bunurilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală poate decide vânzarea bunurilor blocate sau a unei părți a acestora. Fondurile provenite dintr-o astfel de vânzare au regimul de fonduri blocate pe durata valabilității sancțiunii internaționale relevante.

(8) Agenția Națională de Administrare Fiscală ține evidenta și inventarul tuturor bunurilor aflate în administrare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(11) Procedura de valorificare a bunurilor prevăzută la alin. (6) și (7), precum și modalitățile de aplicare a prevederilor art. 24 alin. (2) și (4)—(6) sunt aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(12) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1)—(3), (6) și (7), Agenția Națională de Administrare Fiscală solicită avizul consultativ al Consiliului.”

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 30 mai 2019.

Nr. 37.